

Detta skrev jag en gång, då jag var bedrövad över att jag inte hade något Valpforum jag trivdes med.

Det gamla forumet hade kraschat och det nyplanerade var ännu inte klart.

Jag var MYCKET ledsen:

Jag saknar gammelhunn min - och har problem med valpen

Ja goddag - är de här en sånnadäringa sida där man får säj´ va´ man vill? Saj-it, säger dom! För jägare som vill saj hur de e´? Och om hunn sin. Jaktforum sa dom. Jag sökte lite å kom till att dethäringa nog måste vara den där jägar-saj-iten. Det finns ju så många olika. För jag har problem med hunnvalpen min. Jag bor där bakom Brötaberget i den röda stugan som syns strax till vänster. Där timmervägen kröker sig. Me lill-hunn min. För dethär är väl jägarsajten? Inte så lätt att hitta då man börjar se litet dålit. Nåmen bra. Då ska ni få höra hur tokigt det ha blivit för mej.

□□ **Vete tusan om det blir något jagande för min del nåmera?** Då gammelhunn fick något virus och dog knall och fall. Affe var nog jycken som passade mej bäst trots att också han nästan liknade en apa ("monkey" sa grannfrun som försöker vara fin - jag kan ingen utrikiska). Den hunn, han visste hur jag fungerar och var väl många gånger t.o.m. klokare än jag. Den här nya valpen blir nog knappast nån skaplig jakthund. Har en massor med nycker och ideer för sig, som är svåra för en gammal man som jag att asseptera. Det är nog knepigt att lära en gammal hunn som jag, att sitta. Nej - nu rör jag ihop det igen. Svårt att stava har jag åsså fått. Och svårt att minnas har jag åsså fått. Det är inte så roligt att bli gammal ska ni veta. Och sakna sin enda riktiga vän - sin gamla hunn.

Trodde att det skulle bli mindre ensamt när jag köpte lillvalpen - lffe. Men han verkar att ha svårt att förstå sig på mej. Eller jag på honom? Han har hittat på, att om det är nån som klappat honom och försökt bli närmare bekant med han, så måste den lämna en lapp med sitt namn, och valp-rackarn spikar sen fast namnlappen ute på hundkojväggen. Och varje gång som den som klappat honom närmar sig hundkojan, så hänger valpjäveln ut namnet på nytt. T.o.m. mitt. Nåja - han sa, att om jag bosätter mig ute i hundkojan så kommer inte mitt namn fram på nytt. Men inte fan vill jag bo ute med hunn året om. Det snöar ju in iblann.

Folk ute på byn som vill klappa lillvalpen eller prata med mej, måste också lämna sitt namn och adress - annars är de inte välkomna. Inte en chans för en främling att säga ett pip om inte dom blir med i klubben. Men där finns ju så många andra hundägare och raser som varken intresserar mej eller hunn. Så tillfälliga bekanta skall inte komma och prata med oss. Det varken kan eller får dom. George Orwell skrev nånting om "storebrorssamhället"- - var det något årtal i titeln - - jag minns inte - det är så länge sen jag orkade läsa. Ser dåligt gör jag åsså.

Min gammelhunn kände alla rackor i byn och ganska många från grannbyn med. Han hade nos för det där sociala, dom säger. Och jag hade massor med hundägare och jägare som jag kände och kunde kontakta när jag ville. Klubben hade ett litet häfte för just jakthundägare,

så vi kunde surra med varandra hur som helst utan att sånadär pudeljävlar och annat skit lade sig i våra förehavande. Inte för att vi nu hade nånting att dölja (har aldrig blivit fast för tjuvjakt - ännu), men ärligt talat: pekingeser och harpaltar - vad har dom gemensamt? Jag bara undrar? Men den nya valpen vägrar att tala om vilka jakthundar och jägare han känner. Jävla lffe - jag blir så trött på när unghundar skall börja bestämma över gamla gubbar som jag. Eller mej (mig) heter det ju om man skriver rätt - som förr i tiden. Men det gör ingen numera. Dom kan inte ens. Annat var det då jag var ung. Hå hå, ja ja. Var var jag nu igen? Börjar bli litet svårt att hålla i trådarna iblann. Jag senil? Vet hut - jag är hur klar i skallen som helst!

I Affes hundkoja var det mera ordning och reda - sånt gillar vi gammelstötar. Köttben för sig och träpinnar för sig. Gamla kängor i en hög och sånt som kan va bra att ha i en annan. lffe han släpar allt i ett enda bröte trots att jag nog byggt lådor åt honom att sätta sakerna i. Men han släpar dit allt vad han hittar och grejorna ligger i en enda hög med det senast hittade skräpet överst. Försök nu hitta i en sån röra sen?

Svårt att få kontakt

Det var nån jägare med en fin-fin finnspets (perfekt för toppjakten som väl börjar snart) som ville höra av sig till mig. Han skrev en lapp och skicka den med hunn till mig, men när den kom fram så hade valpjäveln ändra om så att dom stora bokstäverna blev små och dom små blev stora. Så jag förstod inte riktigt vad som var viktigast i brevet. Bilden som skickades med skulle oxå komma fram men den hadde dom slarvat bort. Skyllde på serverfel. Men enligt lffe så skall det vara så - det är enklare att databehandla informationen med standardformulär. Vadå databehandla? Sånt skit tror jag inte på. Om jag vill träffa nån jag känner så skriver jag gammeldags pappersbrev eller ringer - om telefonen är hel. Blixten brukar slå ner iblann. Om den gjort det så öppnar jag fönstret och skriker. Jag har god röst och starka lungor. Om man skriker i telefonen så blir det inte någo bättre. Isynnerhet inte om det varit åska. Och på datorn lär man inte kunna skrika alls. Då silas man bort genom ett filter. Nä - dendär nya tekniken är inte någo vidare. Int´ för gamla gubbar som jag. Mej (mig) menar jag. Och inte dom nya hunnarna heller. Om man litet ryter till dehär lilla nystanet så håller han på att skita på sig - fast han är nog så morsk i andra situationer. Nä - det var nog bättre förr. Fast Affe blev ju litet döv på gamla dar - han åsså.

Ja - få se nu om man alls kan behålla denhär nya valpen. Den verkar inte riktigt ta reson. Det är nån ny ras som dom inte riktigt hunnit testa vad den duger till ännu. Kanske den passar för modärna människor som inte jagar? Vad vet jag? Men den får väl en chans till under några veckor framöver. Blir hunn int som folk på den tiden får jag väl ta bort han. Men då de e så svårt ti va utan hunn. Då man e så gammal. Å ensamm. Å int orkar man jaga heller, fast viltet springer rakt över gårdsbackorna.

Finns de int nån som sku ha en gammal hunn ti ge, eller låna åt mej. Ja saknar gammel-Affe så rylit. Och lill-lffe förstår mej int alls. Å int jag han.

Ja int e de lätt int! Ti va gammal och ensammen!

Skickar hunnvalpen med en bild av mej när jag var ung och rask och ännu orkade jobba. Men man vet ju inte om han tuggar i sig bilden igen - det skulle aldrig Affe ha gjort.!

Jag saknar gammelhunden....

Skrevet av Egil

Sakinformation vid norsk publicering:

Den gamla hunden var av rasen "monkeytoys".

Den som fanns vid skrivtilfallet hadde inte mina ideal iFocus.

Numera har jag fått en [Chesapeake Bay retriever](#) i min hundgård och är inte längre så ledsen.

Jag saknar gammelhunden....

Skrevet av Egil

{mos_fb_discuss:30}